

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Uns dies sants

Un any més, després de quaranta dies de preparació, ens disposem a celebrar la commemoració i actualització en nosaltres del Misteri Pasqual del Senyor, el Fill de Déu encarnat.

La tradició de l'Església anomena aquesta setmana com a Santa perquè ens ofereix celebrar i reviu el seu amor en la seva Passió, la seva Mort i la seva Resurrecció. Podem dir que tornem a viure els mateixos misteris de la nostra salvació.

La porta d'entrada és el Diumenge de Rams. En aquest dia, moltes famílies, especialment amb els infants, s'apleguen en la benedicció dels rams al voltant de Jesús que entra a Jerusalem aclamat com a Rei.

Dilluns, dimarts i dimecres sants són dies per a preparar-se interiorment a les celebracions pasquals. De manera pedagògica, els evangelis de les celebracions d'aquests dies ens presenten la unció a Betània i l'anunci de la traïció de Judes durant el Sant Sopar.

A la nostra diòcesi, per raons pastorals, celebrarem el dimarts la Missa del Crisma. En aquesta celebració solemne té lloc la benedicció dels sants olis dels malalts i dels catecúmens, la consagració del Sant Crisma i la renovació de les promeses sacerdotals que varem fer els preveres el dia de l'ordenació. És una missa que vol posar especialment de manifest la unitat del presbiteri diocesà, al voltant d'un únic altar i presidits pel bisbe. Els sants olis que es beneeixen en aquesta missa serviran per administrar i celebrar els sacraments al llarg de tot l'any.

Dijous Sant, al vespre, comença el Triduum Pasqual amb la missa vespertina

de la Cena del Senyor. En ella contemplem l'amor del Senyor per nosaltres, aquest regal tan gran que ens fa en el sagrament admirable de l'eucaristia. És, alhora, una celebració que uneix l'eucaristia, el sacerdoci i el manament de l'amor, el que Ell ens té i el que ens hem de tenir entre nosaltres.

Divendres Sant celebrarem la Passió i la Mort del Senyor. És un dia de dejuni i abstinència en què tot gira al voltant d'aquest misteri contemplant el patiment i l'agonia del Senyor i la seva mort a la creu. El text de la Passió segons sant Joan que es proclama aquest dia ens ajuda de manera especial. També és un dia apropiat i popular per realitzar l'exercici del Via Crucis.

Dissabte Sant és un dia de silenci i meditació. Un dia sense sacraments per meditar en silenci davant del Sepulcre tancat, vetllant i esperant l'hora en què el Senyor complirà la seva promesa de ressuscitar d'entre els morts.

Diumenge de Pasqua, amb la celebració de la Vetlla Pasqual a la nit, celebrarem la gloriosa resurrecció del Senyor, compliment de la promesa feta i victòria definitiva sobre el pecat i la mort, i compartirem l'alegria del Senyor Ressuscitat.

Durant cinquanta dies més, el temps pasqual ens durà fins arribar a la Pentecosta, el do de l'Esperit Sant promès pel Senyor ressuscitat als Apòstols.

Us convido a viure aquests dies sants amb intensitat, recolliment, estones de silenci, contemplació dels fragments dels evangelis que es proclamaran a les celebracions i que fan referència a la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús.

Diumenge vinent, amb l'alegria pròpia de la Pasqua, podrem també nosaltres ressuscitar i renéixer a la vida de la gràcia que Déu ens va donar en el Baptisme i que ens vol concedir de nou.

Santa Setmana!

ENTREVISTA

Un Sínode actiu

VICENTE JIMÉNEZ

L'arquebisbe emèrit de Saragossa Vicente Jiménez, que és el coordinador de l'equip sinodal a la Conferència Episcopal Espanyola, considera que el sacerdot té un paper fonamental dins la fase diocesana del Sínode, perquè «en són promotores i impulsors». Mons. Jiménez afirma que «s'han constituït els equips i s'han portat a terme diferents iniciatives, des de les celebratives a l'elaboració de materials de treball, que se sintetitzaran en un document».

Per què la figura del prevere és clau en aquest Sínode?

Perquè és un estret col·laborador del bisbe i té relació directa amb els fidels i les comunitats a les quals serveixen. El Sínode va destinat a tots els fidels del Poble de Déu, però el prevere és el garant d'aquesta comunió, el motor i l'impulsor. Recordant el que deia sant Agustí: «per a vosaltres soc bisbe; amb vosaltres, cristià».

Marcarà un punt d'inflexió en la vida de l'Església?

Certament, l'aire i el mètode sinodal ha estat present a l'Església des dels inicis. En el segon mil·lenni la sinodalitat ha estat una mica eclipsada, però al Concili Vaticà II, tornant a les fonts de la revelació de la Paraula de Déu, ha recuperat la sinodalitat, la col·legialitat i el ministeri també dels laics. A partir del Vaticà II s'han realitzat diversos sínodes; però la novetat d'aquest és que està dedicat a la mateixa Església, i que des de l'inici hi participa tothom.

Quins són els pilars del Sínode?

En són tres: comunió, participació i missió. Es relacionen entre ells, perquè l'Església és misteri de comunió per a la missió. La comunió ens porta a la missió, i la missió ens reconduïx de nou a la comunió. Perquè comunió i missió no siguin quelcom abstracte cal la participació i la corresponsabilitat de tots els membres del poble de Déu: laics, pastors i consagrats; cadascú, segons la seva vocació específica.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Pregar, tot caminant cap a la feina

Una noia de trenta anys, cada matí, anant cap a la feina, passa per davant d'una església. Abans d'arribar-hi, quan comença a veure-la, enceta una pregària d'ofertament del dia, d'agraïment i de lloança, de petició. També encomana els qui creu que ho necessiten, començant pels de casa. La visió de l'església li recorda la necessitat de pregar. I és que Déu que passa i torna a passar, una i altra vegada per la nostra vida, es manifesta en la seva creació, en els espais, en les situacions i en les persones —en les seves paraules i en la manera de fer—, en les circumstàncies que esdevenen en la nostra vida i en el nostre entorn proper i llunyà, en la contemplació dels fets, en la intimitat de la pregària personal. Arreu batega, ben viva, la presència de Déu. Es manifesta i ens convida a respondre amb la nostra pregària confiada i amb la vida. Veure, contemplar, pregar i respondre. Una compassió activa. Compartir la passió dels altres, el seu dolor... També les petites i grans resurreccions, la joia, sentir-se fill estimat... Fer-ne pregària, senzilla, filial, en començar el dia. «Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la ma-

re de Jesús, i amb els germans d'ell» (Ac 1,14).

Aquest diumenge, el de la festa de Rams, comença la Setmana Santa. La litúrgia oferirà situacions per contemplar Jesús, la seva donació als amics, l'astorament dels deixebles, les seves febleses i neguits, les pors. També la indiferència del poble i la seva volubilitat, l'autoritat corrupte dels líders religiosos... i el lliurament de Jesús al Pare, donant la vida per tota la humanitat, la sofrent, la insolidària i la compromesa, la indiferent i la que tiba del feble amb donació i esforç. Setmana Santa un temps per revitalitzar la nostra fe. Reviure el camí de Jesús. Fer-ne reflexió, meditació, contemplació i pregària. Setmana Santa, temps d'acció de gràcies per l'amor del Pare, pel lliurament generós de Jesús, el Fill, per la seva glorificació salvadora, per la força de l'Esperit que ens empeny pel camí de l'amor més gran. «I jo us dic: Demaneu, i us donaran; cerqueu, i trobareu; truqueu, i us obriran. Perquè el qui demana, rep; el qui cerca, troba; i a qui truca, li obren» (Lc 11,9-10).

La noia seguia caminant cap a la feina. Esperançada davant la Setmana Santa. Confiadament en mans de Déu.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Contemplar el rostre del Señor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Nos adentramos en la Semana Santa. Estos días nos mueven de manera particular a acercarnos al Señor, a encontrarnos con Él, a ponernos en su presencia en silencio, estar con Él sin prisas. Él nos espera. Dejémonos mirar por Él, es el rostro de la Misericordia. «Recordemos que es la contemplación del rostro de Jesús muerto y resucitado la que recompone nuestra humanidad, también la que está fragmentada por las fatigas de la vida, o marcada por el pecado», nos dice el Papa (GE 151).

Puestos en oración, podemos decir: Señor, «te seguimos de todo corazón, te respetamos, y buscamos tu rostro; no nos defraudes, Señor» (Dn 3,41).

El Jueves Santo nos mueve a oír en profundidad las palabras: «Este es mi

Cuerpo», «Esta es mi Sangre» que doy y derramo por vosotros. El sacerdote, en su ministerio, y también todos nosotros, como bautizados, participamos en el sacrificio eucarístico. En él, conducidos por el Amor y para el Amor, deseamos vivir la obediencia y la comunión.

Que la contemplación del rostro de Jesús, herido hasta la muerte, nos lleve a adentrarnos en sus llagas y en las de tantos hermanos que sufren.

Que María, Madre dolorosa y Virgen de la Soledad, nos ayude a acrecentar nuestra fe, nuestro amor y nuestra esperanza para que nos guíe hasta contemplar el rostro del Resucitado. Que su fuego y su ternura inflame nuestro corazón y así podamos inflamar el corazón de los demás con el testimonio y las palabras (cfr. GE 151).

Lectures de la missa diària i santoral

11. ■ Dilluns Sant (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / Sl 26 / Jn 12,1-11]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079). Sant Isaac, monjo. Santa Gemma Galgani, vg. seglar.

12. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Juli i, papa (romà, 337-352); sant Damia, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

13. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586). Sant Martí I, papa (649-656) i mr. Santa Agatònica, mr.

14. □ Dijous Sant [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.

15. ■ Divendres Sant [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16; 5,7-9 / Jn 18,1-19-42]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, mrs. a Roma.

16. ■ Dissabte Sant. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys màrtirs a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. □ † Diumenge vinent, Pasqua de Resurrecció del Senyor (lit. hores: pròpia) [Vetlla: després dels textos de la Llei i dels Profetes: Rm 6,3-11 / Sl 117 / Lc 24,1-12. Missa del dia: Ac 10,34a. 37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Lc 24,1-12). A la missa vespertina, l'Evangeli pot ser: Lc 24,13-35]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial (21)

R. Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de mal factors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vos, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

(Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

✠ Passió de Nostre Senyor Jesucrist segons sant Lluc

(Lc 22,14-23,56) (Fragment final)

Quan arribaren a l'indret anomenat Gòlgota, el crucificaren juntament amb els criminals, un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Jesús deia: †. «Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan». C. Es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus. La gent s'ho estava mirant. Les autoritats deien rient-se'n: S. «Ell, que en salvava d'altres, que se salvi ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit». C. Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: S. «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix». C. Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus».

C. Un dels criminals penjats a la creu, també li deia insultant-lo: S. «¿No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres». C. Però l'altre, renyant-lo, li respongué: S. «¿Tu que estàs sofrint la mateixa pena tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal». C. I deia: S. «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne». C. Jesús li respongué: †. «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís».

C. Ja era cap al migdia quan s'estengué per tota la terra una foscor fins a mitja tarda: el sol s'havia eclipsat. La cortina que tancava el santuari s'esquinçà per la meitat, i Jesús cridà amb tota la força: †. «Pare, confio el meu alè a les vostres mans». C. I havent dit això, expirà. (Aquí tothom s'agenolla i fa una pausa.)

El centurió, després de veure el que havia passat, en donava glòria a Déu i deia: S. «És veritat: aquest home era innocent». C. I tota la gent que era present en aquell espectacle després de contemplar tot el que havia passat se'n tornava donant-se cops al pit. Tots els seus coneguts i les dones que l'havien seguit des de Galilea es mantenien a distància mirant-s'ho.

Hi havia un home que es deia Josep, membre del sanedrí, home noble i bo, natural d'Arimatea, població dels jueus, que esperava el Regne de Déu, i no estava d'acord amb tot allò que el sanedrí havia decidit i havia fet. Aquest home anà a trobar Pilat per demanar-li el cos de Jesús; el desclavà, l'amortallà amb un llençol i el posà en un sepulcre tallat a la roca, on encara no havia estat posat ningú. Era el divendres quan ja començava el capvespre del dissabte. Les dones que havien vingut amb Jesús des de Galilea, seguien fins allà, veieren el sepulcre i com havia estat enterrat el seu cos, i se n'anaren a comprar perfums i ungüents. I durant el dissabte guardaren el repòs que la llei prescrivia.

Lectura del llibre de Isaïes (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

Salmo responsorial (21)

R. Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre si tanto lo quiere». R.

Me acorralla una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladrán las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suerte mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedas lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / «Los que teméis al Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel». R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

(Flp 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

✠ Pasión de Nuestro Señor Jesucristo según san Lucas

(Lc 22,14-23,56) (Fragmento final)

Y cuando llegaron al lugar llamado «La Calavera», lo crucificaron allí, a él y a los malhechores, uno a la derecha y otro a la izquierda. Jesús decía: † «Padre, perdónalos, porque no saben lo que hacen». C. Hicieron lotes con sus ropas y los echaron a suerte.

El pueblo estaba mirando, pero los magistrados le hacían muecas diciendo: S. «A otros ha salvado; que se salve a sí mismo, si él es el Mesías de Dios, el Elegido». C. Se burlaban de él también los soldados, que se acercaban y le ofrecían vinagre, diciendo: S. «Si eres tú el rey de los judíos, sálvate a ti mismo». C. Había también por encima de él un letrero: «Este es el rey de los judíos».

Uno de los malhechores crucificados lo insultaba diciendo: S. «¿No eres tú el Mesías? Sálvate a ti mismo y a nosotros». C. Pero el otro, respondiéndole e increpándolo, le decía: S. «¿Ni siquiera temas tú a Dios, estando en la misma condena? Nosotros, en verdad, lo estamos justamente, porque recibimos el justo pago de lo que hicimos; en cambio, este no ha hecho nada malo». C. Y decía: S. «Jesús, acuérdate de mí cuando llegues a tu Reino». C. Jesús le dijo: † «En verdad te digo: hoy estarás conmigo en el paraíso».

C. Era ya como la hora sexta, y vinieron las tinieblas sobre toda la tierra, hasta la hora nona, porque se oscureció el sol. El velo del templo se rasgó por medio. Y Jesús, clamando con voz potente, dijo: † «Padre, a tus manos encomiendo mi espíritu».

C. Y, dicho esto, expiró. (Todos se arrodillan y se hace una pausa.)

El centurión, al ver lo ocurrido, daba gloria a Dios diciendo: S. «Realmente, este hombre era justo».

C. Toda la muchedumbre que había concurrido a este espectáculo, al ver las cosas que habían ocurrido, se volvía dándose golpes de pecho. Todos sus conocidos y las mujeres que lo habían seguido desde Galilea se mantenían a distancia, viendo todo esto.

Había un hombre, llamado José, que era miembro del Sanedrín, hombre bueno y justo (este no había dado su asentimiento ni a la decisión ni a la actuación de ellos); era natural de Arimatea, ciudad de los judíos, y aguardaba el reino de Dios. Este acudió a Pilato y le pidió el cuerpo de Jesús. Y, bajándolo, lo envolvió en una sábana y lo colocó en un sepulcro excavado en la roca, donde nadie había sido puesto todavía. Era el día de la Preparación y estaba para empezar el sábado. Las mujeres que lo habían acompañado desde Galilea lo siguieron, y vieron el sepulcro y cómo había sido colocado su cuerpo. Al regresar, prepararon aromas y mirra. Y el sábado descansaron de acuerdo con el precepto.

COMENTARI

«Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

L'evangelista Lluc ens presenta avui el relat de la passió de Jesús com una trobada del Senyor amb els diferents personatges que intervenen en el drama. Vegem-ne alguns, del nucli del relat:

«Herodes el menyspreà», assenya-la l'evangelista. Ell se sent superior a Jesús. És fàcil abusar i menysprear els febles, als que estan per sota o depenen de nosaltres. És més fàcil menysprear d'acollir amb caritat i respecte.

Pilat «entregà Jesús a la pena que ells volien». Pilat es desentén de Jesús; sap que és innocent, que és víctima de la injustícia, però a ell li és igual. També nosaltres ens desentnem dels problemes i de les necessitats dels altres, no els prestem atenció, no fem el que potser esperen de nosaltres.

Les dones de Jerusalem «el planyien». Es lamenten, però es mostren també pusil·lanimes. Quantes vegades també nosaltres ens hem lamentat, hem criticat, però no hem mogut un dit per canviar la situació?

«Salva't tu mateix», li criden al peu de la creu. Tant que predicaves... i ara què? També nosaltres exigim a Déu proves del seu amor: que acabi amb tal desgràcia, que ens alliberi de tal malaltia, que ens solucioni aquest problema...

«Jesús, recordeu-vos de mi», exclama un dels lladres. És l'únic que no té res a perdre i és capaç d'adreçar-se a Jesús pel seu nom, de tu a tu, amb confiança. També ho havien fet així el cec de Jericó, i els deu leprosos. Els cecs, els leprosos, els crucificats... són els que saben captar el misteri de Jesús, s'acosten a ell i li confien la seva desgràcia.

«Realment aquest home era innocent», conclou el centurió romà en veure Jesús exànim a la creu. Un pagà, un estranger, reconeix la grandesa de Jesús. Tant el bon lladre com el centurió apareixen com a models de deixebles: davant Jesús que ha conclòs la seva obra perdonant des de la creu, reconeixen la seva bondat i li confien la seva vida.

Acompanyar Crist per Setmana Santa suposa compartir el seu dolor i la seva esperança, la seva mort i resurrecció. Estem convidats a reconèixer l'amor de Déu en el crucificat i confiar-li tota la nostra vida.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge dia 10, a les 12 h. Benedicció dels Rams a la Plaça Vella i Missa de la Passió del Senyor a la Catedral.

Dimarts dia 12, a les 11 h. Missa Crismal a la Catedral.

Dijous 14, a les 19 h. Missa de la Cena del Senyor a la Catedral. / **A les 20.30 h.** processó del *Encuentro* a la Parròquia de Santa Maria de les Arenes.

Divendres dia 15, a les 10 h. Presideix el Sermó ecumènic de les Set Paraules a les Esglésies de Sant Pere de Terrassa. / **A les 12 h.** celebració de la Passió del Senyor a la Catedral. / **A les 20 h.** Via Crucis pels carrers del centre de la ciutat.

Dissabte dia 16, a les 22 h. Vetlla pasqual a la Catedral.

Diumenge 17, a les 12 h. Missa del dia de Pasqua a la Catedral, impartint la Benedicció apostòlica.

Notícies

Mons. Cristau visita la Casa Guadalupe a Terrassa. El dimarts 29 de març, Mons. Salvador Cristau visità la seu a Terrassa de l'associació de fidels Casa Guadalupe en favor de la vida. Va conèixer els projectes i les persones que hi col·laboren. Visità la casa, celebrà la missa i compartí un dinar de germanor amb els col·laboradors i diverses mares amb els seus fills.

Mons. Cristau assisteix a la Passió de Llinars. El dissabte 2 d'abril, Mons. Salvador Cristau assistí a la representació «Veniu a mi. La Passió de Llinars» a l'Auditori de Llinars del Vallès. És l'única representació de la Passió que es fa en territori diocesà i celebra la seva 20a edició. També hi assistí l'Alcal-

de, el President de la Federació catalana de Passions i d'altres personalitats. Tots signaren en el llibre d'honor.

Agenda

Missa Crismal. Dimarts Sant, 12 d'abril, a les 11 h, a la Catedral.

Sermó de les Set Paraules. Organitzat per l'associació ecumènica Cristians per Terrassa. Divendres Sant, 15 d'abril, a les 10 h, a la Seu d'Ègara (Esglésies de Sant Pere).

Via Crucis. Pels carrers del centre de la ciutat de Terrassa. Divendres Sant, 15 d'abril, a les 20 h. Presidit per Mons. Salvador Cristau.

Museu de la Catedral. Es podrà visitar el Dijous Sant, Divendres Sant i Dissabte Sant, de 10 a 13 h.

En la pau de Crist

Mons. Francesc Pardo Artigas, Bisbe de Girona. Ha mort a Girona el dia 31 de març de 2022 als 75 anys d'edat, 48 de sacerdot i 13 d'episcopat.

A la diòcesi de Terrassa va ser Ecònom, Vicari general de Pastoral i Rector de la Parròquia de Sant Esteve de Granollers. El dijous 7 d'abril, Mons. Salvador Cristau presidí la Missa exequial, a les 20 h, a la Parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Gna. Carme Alemany Esteve, Carmelita de la Caritat Vedruna. Morí a Sabadell el dia 25 de març de 2022 als 98 anys d'edat i 70 de vida religiosa.

Cúria diocesana. Estarà tancada del dijous 14 al dilluns 18 d'abril amb motiu de la Setmana Santa i Pasqua.

CARTA DOMINICAL

Unos días santos

Un año más, después de cuarenta días de preparación, nos disponemos a celebrar la conmemoración y actualización en nosotros del Misterio Pascual del Señor, el Hijo de Dios encarnado.

La tradición de la Iglesia llama Santa a esta semana porque nos ofrece celebrar y revivir su amor en su Pasión, su Muerte y su Resurrección. Podemos decir que volvemos a vivir los misterios mismos de nuestra salvación.

La puerta de entrada es el Domingo de Ramos. En este día, muchas familias, especialmente con los niños, se reúnen en la bendición de los ramos alrededor de Jesús que entra en Jerusalén aclamado como Rey.

El lunes, martes y miércoles santos son días para prepararse interiormente a las celebraciones pascales. De manera pedagógica, los evangelios de las celebraciones de

estos días nos presentan las discusiones, fuertes y encarnizadas, de Jesús con los judíos. Los evangelistas van repitiendo de forma continuada en estos textos cómo los judíos buscaban la forma de condenarlo.

En nuestra diócesis, por razones pastorales, celebraremos el martes la Misa del Crisma. En esta celebración solemne tiene lugar la bendición de los santos óleos de los enfermos y de los catecúmenos, la consagración del Santo Crisma y la renovación de las promesas sacerdotales que hicimos los presbíteros el día de la ordenación. Es una misa que quiere poner especialmente de manifiesto la unidad del presbiterio diocesano, en torno a un único altar y presididos por el obispo. Los santos óleos que se bendicen en esta misa servirán para administrar y celebrar los sacramentos a lo largo de todo el año.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

El Jueves Santo, por la noche, comienza el Triduo Pascual con la misa vespertina de la Cena del Señor. En ella contemplaremos el amor del Señor por nosotros, ese regalo tan grande que nos hace en el sacramento admirable de la Eucaristía. Es, al mismo tiempo, una celebración que une la eucaristía, el sacerdocio y el mandamiento del amor, el que Él nos tiene y el que debemos tener entre nosotros.

El Viernes Santo celebraremos la Pasión y la Muerte del Señor. Es un día de ayuno y abstinencia en el que todo gira en torno a este misterio contemplando el sufrimiento y la agonía del Señor y su muerte en la cruz. El texto de la Pasión según san Juan que se proclama ese día nos ayuda de modo especial. También es un día apropiado y muy recomendable para realizar el ejercicio del Vía Crucis.

El Sábado Santo es un día de silencio y meditación. Un día sin sacramentos para meditar en silencio ante el Sepulcro cerrado, velando

y esperando la hora en la que el Señor cumplirá su promesa de resucitar de entre los muertos.

El Domingo de Pascua, con la celebración de la Vigilia Pascual por la noche, celebraremos la gloriosa resurrección del Señor, cumplimiento de su promesa y victoria definitiva sobre el pecado y la muerte, y compartiremos la alegría del Señor Resucitado.

Durante cincuenta días más, el tiempo pascual nos llevará hasta llegar a Pentecostés, el don del Espíritu Santo prometido por el Señor resucitado a los Apóstoles.

Os invito a vivir estos días santos con intensidad, recogimiento, ratos de silencio, contemplación de los fragmentos de los evangelios que se proclamarán en las celebraciones y que hacen referencia a la Pasión, Muerte y Resurrección de Jesús.

Que el próximo domingo, con la alegría propia de la Pascua, podamos también nosotros resucitar y renacer a la vida de la gracia que Dios nos dio en el Bautismo y nos quiere conceder de nuevo.

¡Santa Semana!

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

